

Landets Hovedstad til Side, i dette Spørgsmaal i alt Fald. Man kan mene, at Kjøbenhavn har vokset sig for stor, at Kjøbenhavn er bleven alt for stor i Forhold til Landets Størrelse — man har jo kaldt Kjøbenhavn for et Kæmpehoved paa en Dværgekrop. Men deri ere vi uden Skyld, det er den nuværende Samfundstilstand, der medfører denne Bortvandring fra hele Landet ind til Købstæderne, særlig til Hovedstaden. Det kunne vi ikke hindre, vi, der leve i Kjøbenhavn og skulle føre Kjøbenhavns kommunale Liv fremad, og Kjøbenhavn er jo dog Landets Hovedstad og har sin store Betydning for Landet. Jeg husker, at det ærede Medlem for Esbjerg en Gang ved en Sammenkomst — jeg tror det var i Grenaa — holdt en Tale for Kjøbenhavn, en Tale, jeg altid vil huske, fordi han deri sagde: „Man anker saa tidt over Kjøbenhavn, men alligevel, Kjøbenhavn er det Punkt, som paa Verdenskortet markerer Danmarks Tilværelse“. Der er megen Sandhed deri. Danmark vil let blive sprunget over af Udlændinge, men her er denne store By, som har en smuk Historie bag sig og nu efterhaanden er kommen ind paa frisindede Baner og har lagt sit Lod i Vægtskaalen til det Systemskifte, vi nu have faaet. Denne store By, som er blevet et Centrum for hele Skandinaviens Aandsliv, den By, hvor Norges betydeligste og verdensberømte Forfattere faa deres Bøger forlagte. Her ligger den og henderager Udlandets Opmærksomhed paa sig, og det betyder noget for Danmark og ogsaa for det danske Landbrug, at Kjøbenhavn springer frem paa Verdenskortet, saa at Udlændinge lægge Mærke til Danmark. Nu maa ærede Medlemmer ikke hindre Kjøbenhavn i at udvikle sig sundt og naturligt, ikke være medskyldige i, at Kjøbenhavn bliver en gældbetyngt By, som ikke kan udvikle sig sundt og naturligt. Det gaar ud over hele Befolkningen og hele Landet, og det gaar i Længden ogsaa ud over de Kapitalister, som man vil værge, og af hvilke man ikke tør forlange denne Skat paa indtil $7\frac{1}{2}$ pCt.

Til § 9 har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) og jeg stillet et Ændringsforslag om, at man vel skal kunne udvide Ligningskommissionernes Medlemsantal, men ikke forrykke det demokratiske Grundlag, hvorpaa de nu ere valgte. Det vil man nemlig let komme til at gøre, hvis man følger Regeringsforslaget. Det gaar ud paa, at Kommunalbestyrelserne skulle kunne supplere Ligningskommissionerne, men Lig-

ningskommissionerne vælges jo nu saaledes, at den almindelige Vælgerklasse vælger Flertallet. Det gør den almindelige Vælgerklasse ganske vist ogsaa for Byraadens Vedkommende, men dog saaledes, at den af Kongen udnævnte Borgmester træder til, hvorved Flertallet bliver tvivlsomt, og hvorved det kunde hælde, at det blev de højstbeskattede, som supplerede Ligningskommissionen, saa at den altsaa fik en mindre demokratisk Sammensætning, end den nu har. Jeg synes ikke, at man efter Systemskiftet burde vedtage noget, der betyder et demokratisk Tilbageskridt i Stedet for, at det skulde være et Fremskridt.

Til § 15 under Nr. 14 har hele Udvalget undtagen det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds og jeg stillet et Ændringsforslag, og her maa vi før en Gangs Skyld holde paa Regeringsforslaget. Det drejer sig om Aktieselskabers Beskatning til Kommunerne, og efter Regeringsforslaget skulle Kommunerne kunne beskatte Aktieselskaber med indtil 3 pCt. Naar man har sat 3 pCt., er det aabenbart fra først af, fordi man har sagt til sig selv, det er den laveste kommunale Skatteprocent, der findes, det er Kjøbenhavns Skatteprocent, og man har holdt sig til den. Men nu er Stillingen den, at Regeringsforslaget og Udvalgets Flertals Forslag nedsætte denne Procent fra 3 til 2, og saa er Udvalget kommet i Tanke om, at saa gik det ikke an at lade Kjøbenhavns Kommune opkræve indtil 3 pCt. af Aktieselskaber, naar den kun opkrævede indtil 2 pCt. af almindelige Mennesker. Det maa jeg i høj Grad beklage. Her er et eneste lille bitte Lyspunkt og Fordel for Kjøbenhavn, og den stryger man. Vi kunne ikke andet end protestere mod, at Udvalget med Undtagelse af os to synes at sætte Hensynet til Aktieselskaberne højere end Hensynet til Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse. Med den Ændring, jeg her har omtalt, hænger Nr. 21 til § 17 sammen. Ogsaa der maa vi protestere mod Udvalgets Ændringsforslag, ogsaa der maa vi holde paa Regeringsforslaget.

Jeg kommer saa til Ændringsforslagene under Nr. 29 og 30, men om dem ere vi sammen med det ærede Medlem fra Hurup (N. Andersen). Han har alt i Formiddags motiveret dem, og jeg kan ganske henholde mig til hans Motivering. Det drejer sig om at komme disse Kommuner som Gentofte og andre lignende til Hjælp under de meget vanskelige Forhold, som Gennemførelsen af disse Skattelove ville berede dem, og der er neppe nogen anden Maade,